LIBRARY AND MUSEUM
UKRAINIAN CULTURAL & EDUCATIONAL CENTRE
WINNIPEG, MAN. CANADA

— НАША СИЛА В НАС САМИХ —

СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТИ

VETERANS NEWS
Орґан Української Стрілецької Громади в Канаді

— РЕДАҐУЄ КОЛЄҐІЯ —
АДРЕСА: BOX 2121. WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Рік II. Ч. 11-12 20. ГРУДНЯ 1931. WINNIPEG, MAN., Dec. 20. 1931. Vol. II. No. 11-12

У Виру Куріозів

Здавалосяб, що всім тим, кому судила доля захищати найвище національне добро—будучність нації, її права та добробут, необхідно мати повну освідомленість ваги тієї справи, нести повну відповідальність за справу, ясність провідної лінії та нарешті кермуватися законами залізної льоґіки та послідовности. На превеликий жаль одначе, часто очевидні факти, як два рази два доказують, що наші діячі не дивлячись на свою щирість, патріотизм, добру волю, не мають тієї послідовности ясної лінії, а про льоґіку не приходиться й згадувати. Тут приходиться не лишень підкреслити той хаос, те страшне накопичення ідей, ідейок, переконань, змін переконань, орієнтацій і чого тільки не хочемо, а часом просто ми є свідками повної політичної вакханалії, яка сьогодня стає вже зрозумілою не лишень тверезому політичному розумові, що керується засадами етики та національної моралі, а першому ліпшому студентові першого курсу, який приходить до стичности з елементарними поняттями політичних наук.

Годі перерахувати всі ті факти, які ціхують все вище сказане. Їх тисячі — наслідок непослідовности, невитревалости, безділля, або в найкращому разі явної продажности ворогам. Досить вказати на такі грубі історичні факти як істнування таких болячок на національному тілі, як варшавське УНР, як Петрушевичівщина, як буферне УССР, як зміновіховство та хрунівство, як десятки инших, щоб жахнутися і розпачливим криком болю кричати до неба: “Схаменіться недолюдки“. Схаменіться і перестаньте бути “грязю Москви“ та “варшавським сміттям“. Перестаньте і свій “образ божий багном не скверніте“, згадайте чиї ви сини, яких батьків, ким закуті. Але дарма кричати. Дарма апелювати до сумління розуму, коли його вже давно страчено. Дарма. Ми бачимо, що ріжне терміття не лишень само пріє на чужих смітниках, але засмічує нашу історію та її добру славу ріжними капостями. Не подумаймо, що поява такої квіточки, як брошура Шульгіна “Державність чи гайдамаччина“ видана за гроші одного з наших

кількома роками кріваву боротьбу. Звідки ми канадійські Українці дізнаємось, що там робилось, чому знова впала наша держава. Про все це розкаже нам наш **найліпший і найправдивіший приятель — українська книжка.**

Будьмо-ж культурнійші як були! Купуймо й читаймо більше книжок як дотепер!

П. Ш - а.

В річницю смерти сот. Ю. Головінського команданта УВО

Мотто: —

Не забудьте помятнути
Не злим тихим словом.
Т. Шевченко.

Рік минув 30. вересня, коли то ляхи замордували в ганебний спосіб бл. п. сот. Ю. Головінського, команданта УВО. Але чи згадав хто про цего героя в день Його смерти? Чи віддав хто Йому посмертну почесть? Так! Віддали!... Тільки не ми. Віддали ті, що стогнуть у ярмі і страдають по тюрмах. Віддали ті, котрих лях переслідує на кожнім кроці і готовий кожної хвилини заложити їм петлю на шию.

Але ми у вільній країні забули про цей сумтний день, забули про слова найбільшого українського пророка Т. Шевченка: "Не забудьте помянути не злим тихим словом". Забулисьте всі, тілько не забув я свого давного сотника, з котрим я під його проводом входив побідоносно в столицю України, золотоверхий Київ. А що я не міг взяти живої участи в відданню йому нагробної почести, посилаю ізза океану оцих моїх пару слів, котрі присвячую тим героям, що віддали почесть бл. п. Ю. Головінському, кладучи трупом, револьверовими стрілами найбільшого ворога українського народу Т. Голуфка.

З за хмари місяць виринае,
На небі зорі мерехкотять,
У нічній пітьмі неначе тіни
Чорні постаті полями мчать.

Стають що хвиля, то присідають,
До землі падуть, то знов біжать,
Немов від смерти так утікають,
Або за скарбом ідуть шукать.

Се не від смерти так утікають,
Ані за скарбом ідуть шукать,
Се у річницю смерти Твоєї
Ідуть поклін Тобі віддать.

Не на могилу вони прямують
Де спочивають кости Твої,
Ідуть до ляха сказати йому
Щоб поклонився до ніг Тобі.

Перед очима щось вже чорніє,
Це трускавецька вілля-будівля.
В нічних постатях у серцях тліє
Месть. Пімсту несуть з підпілля.

Ворогам вічним, що нас катують
І всеє нищать, що наше до тла,
Що братів наших вічно мордують,
А брешуть всюди, що нам свобода.

У цій будівлі був ворог скритий,
Що смоктав вічно з народу кров,
Що українське стирав на порох
А в кінці пацифікацію кроваву наслав.

І так задумався лях препоганий,
Яку-б нахабність зробити знов,
Чи стрілять людей, чи буком бити
Чи припняти їх краще до оков.

Та не сповнились гадки проклятї,
Що кат так штучно їх плянував,
Бо із надвору легенько—тихо
До дверий тричі хтось застукав.

"Вейсьць прошем" — лях відізвався
І хотів двері сам відчинять,
В ту хвилю в кімнату вступили,
Незнані дві чорні постаті.

Добрий вечір! ляше проклятий!
Ми по приказу до тебе прийшли.
Чого-ж небоже так ся скриваеш?
Ну і на силу тебе ми знайшли.

Тобі доволі кров нашу пити,
І землю нашу в нас рабувать,
Сегодня кате є день розплати,
Поклін почести Йому тра віддать.

І в ту хвилину роздались стріли,
Лях трупом на землю паде.
Чи чуеш зза гроба наш Команданте?
Це почесна сальва для Тебе.

Скиталець

Вбивство Т. Голуфка

Хто був Т. Голуфко?

Т. Голуфко, колишній діяч із "Польської партії Соціялістичної" (ППС), по захоплені влади Пілсудським, зриває партією та віддається в цілости до розпорядимости Пілсудського, "як найвірнійщий його жовнір". Зараз по перевороті входить до міністерства закордонних справ у Варшаві, де одержує становище **начальника східнього відділу.** Уже на тому становищі стрічається з українським питанням та консеквентно проводить у життя лінію польської політики, цілковито тотожну з лінією бороненою вшехполяками: **погодитися з большевицькою Москвою коштом української справи.** Або инакше кажучи: **розділити сфери впливів між Польщею а червоною Москвою на українських землях та закріпити панування кожної** сторони на землях у своїй полосі впливу приділеній їм договором в Ризі. Зробивши в той спосіб українське питання **внутрішньою справою Варшави та Москви,** отже і **зліквідувавши його міжнародне значіння,** а рівночасно **здушуючи змагання до незалежности українського народу** на землях обох держав, мало закріпитися до теперішний уклад відносин на Сході Европи, що був вигідним так для Польщі, як і для Москви.

Таку політику, боронену Голуфком і підтримувану вшехполяками, заступає з одного боку Польща послідовно до нинішнього дня, зрезиґнувавши зі всяких походів на Київ та "границь з 1772 р." та здушуючи внутрі у себе незалежницький український рух всякими способами від проектів "реґіоналізму" починаючи а на тюрмах і "пацифікаціях" кінчачи. З другого боку переводять її большевики зліквідувавши самостійність КПЗУ і підпорядкувавши її "Комуністичній Партії Польщі", а внутрі у себе виключуючи українство від "колективізації" почавши, а на Соловках і підваллях че-ки скінчивши. Якравльоґічним продовженням тої політики є останні пересправи польсько-большевицькі на тему пакту про неаґресію, який мав би на цілі на довший час, як не "на віки вічні" закріпити теперішний стан на Сході Европи. Що така політика є крайно ворожа і небезпечна для Української Нації не треба підкреслювати.

Уже на пості начальника східного відділу Голуфко стрічається з українською проблемою в Польщі. Та більше нею занявся по останніх виборах до сойму, коли став віцепрезидентом клюбу проурядового ББ, та головою соймової ґрупи клюбу, маючи крім того пост заступника голови польського інституту для справ національних меншостей. Справа в тому, що у звязку в саботажною, пацифікаційною а по тім протестною акцією, українська проблема в Польщі, стала, проти бажання Польщі та всупереч лінії польської політики, бороненої Голуфком, гострим пи-

ганням міжнародного характеру. Несподівано для поляків справа стала не тільки предметом їхньої пропаганди, але й предметом правничим розслідом міжнародних тіл (Комітет Трьох, Ліга Націй, Конгреси національних меншостей, Конгреси прихильників Т-ва Ліги Націй, тощо). От тут Голуфко мав сповнити велике завдання: звести українське питання з міжнародної проблеми до внутрішньої польської справи, знищити взагалі його політичний характер, обмежуючи його навіть не до культурної автономії, а до регіоналізму, побутовщини. Завдання дійсно велике, навіть і тоді, коли б вдалося перевести хочби малу його частинку, от напр. зняти з міжнароднього поля надзвичайно неприємну для Польщі справу "пацифікації", та тим самим зробити на довший час українську справу на міжнароднім полі неактуальною. От того завдання піднявся Голуфко.

Тактика переведення його була наступна: з одного боку крім безпосередніх заходів польських чинників (амбасади, міністерство закорд. справ, преса, тощо), що мали на цілі паралізувати українські заходи на міжнароднім полі, взято до помочі польонофільський табор УНР, який дасавував справу Західних Земель як большевицьку і німецьку інтригу (знані виступи Шульгина, Лівицького, тощо); з другого боку внутрі Польщі, крім паралізовання українського руху при помочі поліції, війська, судів і взагалі цілого адміністраційного апарату, роблено все можливе, щоб бити Українців **українськими руками**, подібно як це вдалося зробити на зовнішнім полі (уенерівці). Заохочені недавним вмілим посуненням польської тактики, яке покінчилося компромітуючим осудженням саботажної акції управами українських легальних партій, підготовлювано друге посунення, що мало на цілі — відкликати українські скарги з Женеви українською Парляментарною Репрезентацією.

Однак ті заходи, що ними кермував Голуфко, були ним так невміло і невдало зроблені, що не тільки не помогли, але навпаки скомпромітували Польщу в очах закордону. А зараз викликали рішучий протест українських мас в краю і за кордоном проти "Укр. Парляментарної Репрезентації", яка, пішовши на танок "угодовщини", могла знівечити всі дотеперішні здобутки зовнішньо – політичної акції.

Однак ця невдача Голуфка, не завернула його із раз обраної дороги. Бачучи, що з одного боку провідники УНДО дуже прислуховуються до привабних угодовецьких підшептів поляків, а з другого боку угодовецькі заходи ширять деморалізацію і замішання в українськім суспільно – політичнім житті, Голуфко не відступав від тактики — через угодовщину до наміченої цілі. Вісти про різні "чорні кави", реферати на "приватних помешканнях", "приватні розмови" між поляками а Українцями, тайні переговори, тощо, кружляли від уха до уха, пошепки, окружені до того сплетнями, а від часу до часу передіставалися на сторінки преси. Що мали вони своє позитивне значіння для поляків, свідчить хочби той факт, що їх вплив видно навіть на рішеннях таких тіл як Ліга Націй, яка устами Комітету Трьох, вправні, при розгляді українських петицій, вказала на потребу безпосередніх переговорів обох заінтересованих сторін (польської і української); подібне рішення виніс Конгрес Тов. прихильників Ліги Націй в Брюселлю.

Безперечно було б наївним думати, що Ліга Націй чи хтось инший при инших обставинах міг би рішити щось таке, що змінювало б в корені положення українського народу на Західних Землях. І не під тим оглядом "угодовщина" є шкідлива. Зате її шкідливість в тому, що всі ті **нереальні балачки** про "угоду", за якими зрештою не йдуть ніякі діла, мають перед чужинцями з одного боку **закрити дійсний стан екстермінаційної, безпощадної, винищуючої політики Польщі** на Західній Україні, а з другого боку мають дати чужинцям ілюзії, що й справді українську справу в Польщі можна вирішити як внутрішньо-польську справу шляхом "угоди", якої нібито бажає український нарід та до якої змірює та хоче реалізувати Польща. Між тим Польща має **зобовязання міжнародного характеру** супроти Українців, які повинна давно зреалізувати й то без ніякої угоди; тимчасом вона не тільки цього не зробила, але що більше, дотеперішнє панування Польщі на українських землях, це безперервне ломання тих зобовязань, а й більше того, доптання всіх прав, гарантованих польськими законами, та доптання людських прав, панування варварства і розбещених інстинктів. Якраз усі ті балачки про "угоду мають замилити очі чужинцям та успокоїти світову опінію, занепокоєну подіями на Західних Землях.

Та далеко гірше значіння "угодовщини" є на внутрішнім полі. Ці балачки, фальш, пошивання в дурні, що має на цілі приспати чуйність українських мас, а ширенням неоправданих ілюзій як відносно поправи положення народу під Польщею, зробивби його не відпорним, зате податним на найдикші експерименти, що мають на цілі знищити нас культурно, економічно та політично.

Під моральним оглядом вищепольська політика отвертого походу проти нас є куди ліпша, бо збиває нас в один противпольський фронт, заставляє боронитися і боронитися, сталить нас морально, а крім того дає нам причину виступати перед світом обвинителями Польщі. Між обома політиками на ділі різниці нема; таке саме нищення шкільництва і культурних установ, такий самий визиск економічний, така сама кольонізація, така сама полонізація, такі самі релігійні переслідування, такий самий утиск кооперації, таке саме недопускання Українців до державних установ, таке саме переношення Українців до корінної Польщі, а спроваджування польських зайдів на наші, такі самі арешти, процеси, тюрми, такі самі побої і тортури, такий самий утиск на всіх полях нашого життя. Але є різниця у формі: **угодовщина, не дающи нам нічого, ведучи на ділі** ту саму політику екстермінації, засліплює нас і ослаблює. І маємо до завдання існування на нашім народнім тілі такого смердючого болячка як волинська хрунівщина, такого рака як уенерівщина і такого чиряка як замасковане, наполовина галицька угодовецька кліка; їх наслідок є такий розгардіяш та деморалізація, яка оце зараз панує на наших землях.

Головним виновником того стану був якраз Т. Голуфко, що — як повідомляє польська преса — "до останніх днів вів переговори з українськими політиками в справі угоди".

Крівава Рана

(Переміщений "Укр. Голос")

У визвольних змаганнях кожного народа є поодинокі фрагменти, що назавше лишають по собі незатертий слід і повсякчас кріваву незагоєну рану. Одним з найбільших кровавих фрагментів визвольної боротьби українського народа — є повстанний рейд на Україні в 1921 р., який був роком жорстокого і кріваваго панування московсько – большевицької орди на Україні. Покінчивши зі своїми зовнішніми ворогами та випертши українську армію за Збруч, московсько – большевицький уряд перекинув 3/4 свого війська на Україну, аби задусити її в морі крови втопити повстанчий рух українського народа. Ціла Україна виглядала немов один табор; за прихильність її співчуття до повстанців палили цілі села, а спійманих повстанців безпощадно розстрілювали. Настали часи гірше татарської неволі, бо

Татари діставши викуп, лишали в спокої і не посягали на душу українського народа, а московські монголи не тільки посягали на українські землі, але й на душу народа.

І от в цей момент, коли большевики проголосили перед цілим світом, що на Україні все "благоденствует", що існує окрема українська держава з власним урядом, з'явились мов примари легендарних героїв на правобережній Україні 10000 лицарів, що без надуми й вагання кинулися в люті бої. Босі й голодні, з номінальною кількістю амуніції, розпочали безсмертні герої свій рейд, щоб показати окупантам, що жадна сила, жадний терор не в силі задусити пориваннь українського народа до незалежности. У всесвітній історії, мало знайдеться подібних прикладів, щоб не одиниці, але 10000 лицарів свідомо пішли на смерть, аби своєю кровю збудити приспаний нарід. Пройшовши більше як 2000 верстов серед безнастанних боїв, група повстанців будила села та вселяла надію, що "Ще не вмерла Україна". Але є край і безмежному геройству. Московське командування сконцентрувало велитезну силу і кинуло її на боротьбу з повстанцями. Московське військо пустим перстенем оточило повстанчу групу, щільно замикаючи всі виходи. 16-го листопада ворожий перстень почав звужуватися і замкнув повстанчу групу в с. Малих Мінках. Повстанці очайдушно кидались на всі сторони, намагаючись прорвати коло, але не під силу було змагатись, тим більше, що половина козаків лежала на санях ранені та з відмороженими руками й ногами. Кіннота Котовського почала наступати зі всіх сторін, повстанці боронились як звірі, заслонюючи собою ранених, а ті бачучи безвихідне положення, ручними гранатами зривали себе, добивали один другого багнетами, щоб не дістатись живими в руки катів. Це не був бій маневрової війни, це була страшна рівня. Ледви сотня козаків і старшин на санках прогонила в щілину і прикриваючись темрявою, бігом подалась на північний схід, де й сховалась у лісистих болотах.

Понад 5000 повстанців попало в полон.

Всіх їх загнано і замкнено в церкві в Мінках, де до приїзду "Чрезвичайної Пятьорки" в страшний нелюдський спосіб катували і знущались. Ч. К. постановою 22 листопада присудила розстріляти 359 вояків, а 83 відправити в "особий відділ для провірки". Під м. Базаром веліли кати викопати полоненим глибоку могилу, зігнали з далеких повітів селян, щоб на власні очі побачили, як карають окупанти борців за Рідний Край. В 12 год. пол. вивели з церкви засуджених, змучених сповезірених майже голих українських героїв. Селянство плакало дивлячись, як вони підтримували один другого, всі вже не були подібні до людей, а скорше до якихось примарів, що ступали босими ногами по снігу і позначали свій шлях кровю, що скапувала з пошматованого тіла. Всі вони вже не мали людської подоби, але в обличчю смерти, були горді й поважні. Поставивши їх півколом коло ями, Москалі наготовили скоростріли, але ще перед екзекуцією виступив червоний комісар і сказав: "хто заявляє каяння та присягне вступити в ряди червоного московського війська для боротьби з українськими бандами, — той буде помилуваний". В цю грізну хвилю виступив вістун Щербак і прикриваючи рукою вибите катами око, сказав: "Ми знаємо, що нас чекає і ми не боїмось смерти, але до вас служити не підемо. Коли ви нас побєте, то знайте, що за нас помститься український нарід, а коли до українських козаків дійде чутка про вашу ганебну роботу, то за кров нашу вони будуть нищити все, що тільки має хоч найменший звязок з вами, катюжани". Грімке потужне: Слава! — крикнули повстанці і з грудей засуджених на смерть залунало: "Ще не вмерла Україна". Комісар крикнув "Огонь"! Скоростріли почали свою роботу заглушаючи спів. Почалось справжнє пекло: клекотіли скоростріли, зойки ранених, спів умираючих.

Дехто в останню хвилю пробував ратуватись утечею, але комісари поодинокими стрілами кожного клали трупом. За коротку хвилю вже нікого не було на ногах, решту трупів червоноармейці кидали в яму, де спогнали недобитії — і поспішаючись почали присипати землею, бо вже навіть нерви червоноармейців не могли довше витримати цієї картини. Довго ще ворушилась жива могила, яку зі скаженою лютістю утоптували чоботи московського хама. І висипали селяни високу могилу, що з вітром говорила, що тут лягли борці за волю, честь і славу української Держави.

Але не довго пишалась висока могила; два роки пізнійше московські кати казали рівняти її з землею, щоб не ходили на могилу мов на прощу. Але даремні затії! Що року в день мученичої смерти чують доокилинні селяни голос сурми, а біля могили стають у лаву мученики. Кожний з них має кріваву рану, з якої сочиться кров, немов підтверджуючи серед ньовіїну легенду, що при появі убийника рана вбитого починає наново крівавитись. І рана українського народа при зустрічі не тільки з катами, але й з тими, хто з ними братається, наново крівавиться й буде крівавитись доти, доки всіх убийників не досягне справедлива й неминуча кара.

Євген Д.

Карпацькі Діти

Святий Вечір в 1921 р... Ромко колишній "кайзер унд кеніґліхе кадет аспірант" нинішний директор свійого повітря, ще в тиждень на перід призначив відсвяткувати св. Вечір у Лесі. Насторко, давний студент четвертої реальної, котрий через свої радикальні погляди опинився на слизькім, нині як "господарський помішник" і я, мали доповнити товариство. На означений час зібралися в комплеті. Однак настрій був досить мовчаливий, й мова не клеїлася. В деяких заводилося на позіхання. Хтось запропонував "маряша". Карти по столі сновигались немов вагітні. Заблуканий пугач в поблизькім саді висилював пискливе: пугу... пугу... На дворі лабатий сніг ліниво клався на гилля косотрубатих дерев. Село, помимо святочного настрою, спочивало в дрімоті. Лиш час від часу дітвора запімоніла колядою.

Леся подавала чай. Гостинцем бубоніли залубні, а дрібні дзвіночки остерігали необачних пішеходів: уважай, хтось їде! Нараз затихли... Хтось легким стуком запукав у вікно. Ромко поспішив на стрічу. Хвиля нервового очікування й Ромко повернув з "доручениям".

Ніхто нічого не питає; всі знали, що треба чимскорше виконати. Поспішно оглянули "оплювачки" й ладились в дорогу. Леся виряджала "робітницькі" торби потрібними причандалами... і щасливої дороги!...

Мені хотілось ще поправникувати, але симпатична хозяєчка показалась на вид мовчаливою — закинув "мантлю", подякував ши за гостинність, потягнув у своясі.

Не спалось... Думки обсіли голову й настирливо силкувались збагнути судьбу дорогих друзяк. Чи виконають свою задачу як слід? Чи повернуть здорові? А може... Ну, це неперщина!.. не таке бувало!

Рідзво. Я чекав і вичислював години з напруженням. Коби вечір, коби швидше... години завзялися і мавтурались страшенно розвлято... в безконечність. Ледво на силу стінний годинник висилив із себе одинайцяту в ночі.

Тремтячою рукою закинув свою нерозлучну "мантлю", спадщину по покійній Австрії і побіг навідатися до Ромка.

На превелике диво Ромко сидів за вечерою. Я кинувся обняти товариша і поздоровити з поворотом.

Здоров... Як повелось... Несторко стріляв як автомат, але значучий рух Ромка примусив мене оглянутись. На ліжку лежав Несторко і спокійно спав. Ліва рука з перевязкою спочивала на ковдрі.

Що сталося? Скажи швидше! — вимагав я від змученого товариша.

Ромко закурив папіроску, закинув ногу на ногу й почав нів голосом:

"Ми осягнули той бік без жадних особливших випадків. Поладнавши найважніші справи, нині рано спрямували в сторону кордону, щоби перейти його під охороною ночі. Здавалося, що на кордоні нема живої душі. Ліс нежурно шумів, хиба час від часу перебіг сіромаха, показуючи нам "гіндерланд". Напруживши всю свою увагу в пункт, з котрого сподівалися небезпеки, перескочили гаспидський кордон і відітхнули з полекшою. Я провірив свій "вантаж" і приспішивши ходи, спрямували до села I...

Здавалося, що ми вже на безпечній дорозі. Та це була ілюзія. У віддалі не більше двайцять кроків, із-за шопи заступило нам дорогу пять мордатих "стружуф без печеньства". Я жахнувся і задеревів. Тікати в бік — шибнула думка. Але розважнійша говорила: за пізно!. Треба було на хитрощі. Використавши догідний момент, я шепнув несторови: ми пяні... більш не було часу' пять патлатих морд окружило нас.

— Звідки! — були їх перші слова. Я телілав ногами й плів несотворені речі, про якісь хрестини, кляв сусіда Марка з горбка, штовхав "кума" Нестора немилосердно в бік, за його "придуркуватість". Жандарми реготались. Покепкувавши собі з нас, забралися, а ми "заганяючи качки" поплентались в сторону села.

Але внутрішний голос витакував тривогу. Я оглянувся. Жандарми проводили нас очима. "Гей там зачекати"! — долетів голос з їх сторони. Чекати означало попасти у друге в лабети, щоби тим разом уже не вихсвзнутися. Дали драпака. Ще кілька "зачекай" й посипались рясні стріли. Несторко захитався. Піддержавши його під руку по котрій спливала тепла кров, ми гнались зі шаленою швидкістю. В принагіднім хліві перестояли догіднійшої пори. Різуни, згубивши наш слід, погнались в село.

І ось тобі ціла історія — кінчив сплячий Ромко.

Коло півночи пригнався "летун" — забрав, що слід і непомітно зник.

Там гень під селом, заблукані колядники хрипливими голосами затягали:

Дивная новина,
Нині Діва Сина...

-«»-

Болшевицька пропаганда в Канаді

Докінчення

Як большевики на Великій Україні переробляють українську літературу на інтернаціональний лад, так само стараються робити большевицькі агенти в Канаді. Їхне злодійство дуже наглядне на кожному кроці. Як факт, хай послужить пісня "Ой, та зажурились Стрільці Січовії" музика і слова Р. Купчинського, яку канадійські большевики цілком по большевицьки зкомунізували друкуючи у своїх виданнях "Ой та зажурились Стрільці Червонії" переробляючи дальший зміст пісні своїм большевицьким ладом.

Таких фактів злодійської роботи можна знайти дуже богато. По приїзді В. Авраменка до Канади большевики рівнож використали національні танки . Один з їхніх "творців мистецтва" зколективізував танці " Подільський Гопак, Коломийку із Запорожцем" і створив великий architектурний...

хитвір-танець "Серп і Молот". Подібні чудасії в большевиків на деннім порядку. Взагалі, московський комінтерн держить канадійських агентів на дуже короткім поводі і вони на осліп стараються все наслідувати. За протяг 12-и років вже висилали до Росії господарчі комуни, делегації, організовано безбожників, ударників, ріжні кампанії, секції комсомолу, викидувано "троцкістів", "кулаків". Одного ще в Канаді нема, а це правдивого комуніста, комуни, примусової колективізації і Чека. (ГПУ.)

В перших роках по революції російські агенти так завзято в демагогічний спосіб агітували, що певна скількість очікуючи з дня на день на комуністичну революцію в Канаді рішила вкінці виїхати до "совєтської Росії". Зорганізовано комуну заосмотрено її в гроші і рільничі знаряди і пр. і вислано на Україну в Херсонщину. Ця славна комуна розлетілась і богато її членів вернуло назад до Канади. Це дуже уємно поділало на канадійських фанатиків комунізма і тепер большевицькі лідери від подібних експіріментів стережуться. Треба зазначити, що в Канаді живе певна скількість Духоборів (російська релігійна секта) комунальним життям. До створення бодай примітивної комуни основаної на ідеї марксізму є в Канаді досить пригідні обставини; землі досить, але бракує самих комуністів, є тільки агенти комунізму, які волять взяти заплату за свою роботу і жити розживатись життям після капіталістичної системи. Самий комунізм в Канаді істнує на півлегальній містичній формі в пропагандивній літературі, пресі, мітінгах, на словах большевицьких ораторів, а вершок його совершенности проявляється в казочно-містичнім вигляді в совітській Росії, як в країні земного раю робітника і селянина.

Демагогічна пропаганда московських агентів поширювана через кілька років спричинила те, що велика скількість людей зачала відставати від большевицьких організацій, а богато перейшло до українських національних товариств. Ось як характеризував в пресі один з відступників комунізму: "товариші лідери клепчуть все одно і те саме, обіцюють дуже богато, але нічого з того нема. Їх бесіду можна порівнати: весна мине — літо буде, літо мине — зима буде" і т. д. Виростаючу молодь в Канаді не вспіли большевицькі агенти захопили. Вона живе вже питомим канадійським життям, хотяй до цеї справи вони приложили богато зусиль, але висліди дуже номінальні. Посторонний вплив, внутрішні дезорганізаційні чинники, непосильні вимоги членських вкладок і ріжних датків, фамілійна протекцій на політика лідерів відігнала велику скількість членів. В послідних роках здобич агентів большевизму почала танути, мов сніг на сонці. З напливом повоєнної еміграції з Галичини і Волині зачав приїздити до Канади збольшевичений ще в Старім Краю елемент, який знайшов прибіжище серед большевицьких організацій в Канаді, який є по словам большевицьких лідерів "найкращим бойовим революційним членством".

З повоєнною еміграцією прибула певна скількість бувших стрільців з української визвольної війни, які зорганізували Українську Стрілецьку Громаду. На початках большевицькі агенти, заняті своїми справами, ставились до Української Стрілецької Громади обоятно. Коли УСГ. стала кріпшати в скількости свого членства, як також осягнула найбільші успіхи праці, переводячи збірки на визвольну акцію в Старому Краю, на Українських Інвалідів, тоді вже большевицьким агентам годі було видержати в стані обоятности до УСГ. До їх виступу проти УСГ спонукало большевицьких агентів політбюро комінтерму в Москві, яке бачучи наглядний зріст діяльности УВО як і ОУН видало наказ до протиділання. В слід за цим "УРВісти" почавши від 103 числа 1930 року почали кампанію проти Української Стрілецької Громади.

Методи большевицької пропаганди зна

ні, а це брехня і лайка. Наперед большевицькі аґенти почали виписувати певного рода "маніфести", в яких завзивали членів УСГ., щоб залишили ряди УСГ. В слід за цим почали так звану "розясновальну роботу", скликуючи мітінґи, на яких виговорювано всякі несенітниці (зрада корпусників, перекручування історичних фак тів, одним словом — ціла самотоха слів і речень без суцільної звязи, змішана з гру бою лайкою). Большевицька преса також недрімала, а поміщала цілі шпальти, в яких нібито очевидці описували ті всі зради і надужиття корпусників. Ці всі брехні перевисшили фантазію казок "Тисяча і одна ніч". Приміром пишуть "УРВісти "в Чорткові 1917 року було чотири тисячі українських корпусників. Осенню 1930 р. почали орґанізувати так звані "стрілкоми", відтак кілька місяців пізнійше створили ТОДОВИЗНАЗУ (товариство допомоги визвольному рухови на Західній Україні).

П. Ш.

Свято І-го Падолиста на Литві

Як кожного року так і цього Литовсько-Українське Товариство та Гурток Українців в Кавнасі, відсвяткували в день 31-го жовтня свято створення Української Державности на Зах. Землях України. Цього року свято набрало більше величавости як інших років. Не програма свята — а однодумність та зрозуміння хвилі як зі сторони Литовців, так і нечисленної української кольонії, надало святові цеї величавости та скріпило еще більше братерські почування обох народів. Сама програма до котрої перейду згодом не була тим скріпляючим чинником, бо явилася тілько технічним заповненням вечера, Підчеркнути треба тільки це повної ваги розуміння та відношенняся литовського народа до моменту зриву створення української державности на Зах Землях України. Український народ створивши своє державне життя не в силі був закріпити свою державу, но всеж таки литовська нація віруючи в скоре здійснення українських національних стремлінь, підчеркнула тут свою солідарність та щирість в змаганнях українського народу. Вечір цей представив нам Українцям недержаву... опісля зруйнування її польським імперіялізмом... Литовцям опанування старої столиці Вильна, та згодом загарблення її поляками. Ці два факти сполучили почування обох народів, рівнож скріпили стремління не піддаватися зневірі, а неуступно йти до одної цілі, а саме відібрати загарблене.

Тепер перейду до самої програми, котра складалася із двох частин, а саме промов та вокальної частини. Свято відкрив референт пропаґандивного відділу Союза Литовських Стрільців та секретар Президії Литовсько - Українського Товариства, а тут загально названий "душею" Литовсько - Українського Товариства п. Давдзвардас. По святочнім відкриттю відіграла оркестра литовського військового музея литовський та український гимни. Першу промову виголосив голова Литовсько-Українського Твариства "Освободження Вильна" проф. Біржиска, звісний нам Українцям із своеї поїздки по Зах. Україні та Америці. Ця остання спрямувала литовську та українську іміґрацію на один шлях тісної співпраці для добра обох народів. В своїй промові проф. Біржиска підчеркнув, що ідея української незалежности не дивлячися на тяжкий окупаційний режім постепенно росте і скріпляється. Литовський нарід повинен співпрацювати та старатися лучше пізнати Українців, котрі то творячи велику націю виборять собі самостійність. По промові відспівала миловзвучним голосом литовські та україн. пісні абсольвента консерваторії п-на Янулевічуте, котра українськими піснями захопила публику, в наслідок чого вона нагородила співачку грімкими оплесками, а від президії була її вручена китиця цвітів. Опісля п-на Лавчіскайте віддеклямувала два вірші литовських письменників Неріса та Яноніого, по тім тріо відіграло "думку" Двожака. По тріо віддеклямував укр. студент Мінів Роман уривок з Гайдамаків. По деклямації відспівав артист державної опери п. Наґроцкіс литовські та українські пісні з українських "Гетьмани" Лисенка. По сольовім співі виголосив промову приїхавший з Берліна український журналіст Др. Чучман, котрий згадав українську минувшину і ці обставини серед яких українська нація зложила оружжя, та мимо цього, що укр. нарід терпить тяжке ярмо та розкинений по цілому світі, все таки не стратив надії виборoти собі самостійність Кінчаючи навів слова теперішнього литовського перезидента Сметони "що теперішне литовське покоління дочекається освободження Вильна", так і ми Українці надіемося, що і наше теперішне покоління дочекається свободи і незалежности. Свято закінчилося відспіванням п-ою Сіпавіцютою литовських та українських пісень.

В день 1-го листопада в 11. год. в костелі Витовда Великого відправив Др. канонік Тимас службу божу з промовою, присвячену моментови створення української державности, опісля панахиду за поляглих в бою з ворогами України. Підчас служби Божої відспівала п-на Янулевічуте три церковні пісні. Рівнож відбулася панахида за поляглих в православній церкві Друга частина свята відбулася в литовськім військовім музею, котру то зорґанізував комендант музею ґен. Наґавіціюс. На вежі музея повівав український прапор разом з естонським тому, що в цей день згадували померщого естонського проф., а приятеля Литви Немі. Тут виголошено було дві промові а саме Др. Пуріксоном та Др. Чучманом. Підчас церемоніялу спущення прапора відіграний був український гимн і зложений вінок поляглим за свободу Литви. Перед зложенням вінка виголосив промову п. Бартович, котрою вшанував память поляглих за свободу литовської державности.

На день 1-го падолиста Литовсько-Українське Товариство та гурток Українців в Кавнасі одержали поздоровлення та привіти від слідуючих орґанізацій: Центр. Орган. СтудентівУнів. Витовда Великого, Жіночої Студ. Національної Орґ. "Філіе Літуане", Студентської корпорації "Ромувос", Округа народних шкіл міста Мазейки, Учасників учительської конференції, Студ. Орґ. "Явносіс Літувос" в Дотново. Підчеркнути тут треба зацікавлення та симпатію до українського визвольного руху литовського студентства, котре поминаючи надісланих привітів само явилося як в числі делеґацій від поодиноких студентських орґанізацій, так і само від себе.

Цілу програму першого дня та програму із військового музея, розсилала радіо стація Кавнас.

Кавнас, 10./XI. 1931. М. Р.

ПАЦІФІКАЦІЯ ИДЕ ДАЛЬШЕ !

Цілий місяць тяглась перед польським судом у Львові справа обвинувачення членів Орґанізації Українських Націоналістів за приналежність до цеї орґанізаації і УВО. Їм приписували напад на почтовий віз під Бібркою хоч не всім, то дивним дивом одну справу злучено з другою. Ціль ясна доказати, що Націоналісти всі належать до УВО, хоч справа так не мається. Полякам треба оправдати наґінку на скоро зрастаючу ґрупу, яка опираючись на широкі маси та відкидаючи угодовство, мусить повести ці маси до непримиримої боротьби за самостійність.

В процесі засуджено: Юрія Дачишина на кару смерти, Миколу Максимюка на 15 літ, Зиновія Богдана Книша на 8 літ, Богдана Кравціва на 3 роки, Зенона Пеленського на 3 роки, Дмитра Вирста на 3 роки, Богдана Кордюка на півтора року, Осипа Процишина на 15 місяців, Жигмонта Процишина на 1 рік, Юлію Козакевич на 1 рік, Володимира Качмарського на 6 місяців і Володимира Андрущака на 6 місяців.

Свято Незнаного Жовніра

По світовій війні, яка пожерла стілько людських жертв, ввійшло нове свято 11. листопада на памятку, завішення оружжа і закінчення різні народів. В цій страшній заверусі брав участь увесь світ, там змагались не лише фізична сила, витревалість і техніка, але хто знає чи не в більшій мірі змагалась віра в правду своєї справи. В тій війні показалось слово не менше важним оружам чим техніка дисципліна, вишкіл і т. д.

Скінчилась війна, в якій лягло богато-богато таких героїв, яких імена та геройські діла не звісні зовсім тим, для яких і за яких вони все те доконали і посвятили себе. Без слави вони спочили, ці тисячі незнаних героїв.

І на знак пошани для цих безіменних, на знак вдячности і признання святкують народи сьогодня свято незнаного жовніра. День завішення оружжя є днем цього свята. І всюди народи склонюють голову перед памятником незнаного жовніра та обходять цей день як найбільше державне свято.

І у нас Українців це свято має свою вагу, бо незнаний жовнір є усібленням жовніра, що посвятився за правду, за кращу долю свого народа. І в нас лягли тисячі героїв, які незвісні тим, за яких вони лягли, за яких вони боролись, яких добрих прав і долі боронили. Тому це свято і нам є дороге, тому Українці в Канаді з двох причин повинні його святкувати. З причини усіблення в незнанім жовнірі, жовніра за правду, за кращу долю народу і тому, що Українці в Канаді винні цій державі те,, що добрий горожанин Канади мусить бути винен. Бо смуток Канади є смутком Українця в Канаді, а радість мусить бути його радістю. Тому і бувші стрільці Українських Армій схилили голови в день 11. листопада разом з анґлійськими ветеранами і канадійським громадянством.

СВЯТО НЕЗНАНОГО ЖОВНІРА В МОНТРЕАЛІ

Укр. Стр. Громада в Монтреалі цего року пораз перший взяла участь в святі незнаного жовніра. На запрошення монтреальського відділу канадійських ветеранів виступив відділ УСГ в Монтреалі, скріплений бувшими укр. жовнірами, що працюють в других товариствах.

Цей виступ відбувся дня 11-го листопада враз зі всіми військовими частина міста Монтреалю, ветеранами, відділами маринарки і летунів, та всіма достойниками військових і цивільних властий, як також дипльоматичним корпусом.

О годині 10. наш стрілецький відділ в силі точно 120 людий вистроївся коло Домініон Сквер з двома прапорами українським і канадійським, а на чолі його двох стрільців держали чудовий вінець з тризубом і написею на голубій ленті: "То да Глоріюс дид — Україніан Ветеран Ассоціейшин". Цей напис був дуже старанно вишитий жовтими нитками. Проходячі анґлійські частини салютували до наших прапорів і вели свої сотні під командою: "в ліво глянь". Чверть по 10 вирушили два відділи анґлійських ветеранів, а се "Імпіріал Ветеран Ліґ" і "Кенедієн Ліджон оф Брітіш Емпайр Сервіс Ліґ", а за ними призначено місце походу Стрілецькому відділові, а на площі наш відділ уставлено рядом з Ветеранами. Наші прапори уставлено поруч анґлійських, мабудь перший раз в історії українських поселенців від 35 літ, замикаючи круг, в якім були: начальний вожд канадійської армії ґен. Сир Артур Куррі, ґен. Сер В. Тортон, ґен. бриґадир, командант Монтреальського Військового округа і около 25 инших старшин ґенеральної булави. По відправі і двімінутовій мовчанці почали складати вінці ріжні частини, та ріжні особи. В обличу всіх ґенералів і старшин два українські стрільці в гарних одностроях принесли вінець від УСГ і передали голові УСГ Василишинові, який зложив його перед ценотафом. Хвилина мовчанки на позір — салют перед і по зложенню вінця і військові звороти зробили на присутних інтриґуюче враження. Також оригінальність вінця та вишита лента стягнула на нього увагу всіх присутних. Опісля наступила дефіляда перед памятником. Перші рушили два відділи ветеранів, а за ними відділ УСГ. З відси рушив похід до вулиці Шербрук де вже ждали начальний вожд канадійської армії враз зі своїм почотом, щоби відібрати дефіляду.

Похід витягнувся по широкій вулиці, серед чудової погоди, під звуком найкращої музики, та зближався до малих прапорів, які держали ґренадири, зазначуючи місце Ґенераліції. В тім паде команда звучна і рішуча: Позір! Почетний хід на право! Сотня в право глянь! Заграла кров, налетіли спомини деліфяди перед українськими ґенералами та в момент хлопці повернулись в залізні статуї. Струнка постава, звернені облича, викинена грудь, та різький крок пригадали стару війну і в туж мить посипались оплески тисячної маси Англійців, які приглядались тій незнаній частині з незнаним прапором. Се викликало незатерте враження на всіх присутних, які брали участь. Тогож дня анґлійські старшини зложили ґратуляції за гарний відділ і дефіляду. Очевидці навіть з військових кругів підчеркнули, що відділ УСГ бувthe best marching units from all the Veterans.

В поході взяли участь крім членів УСГ також бувші жовнірі, які є в інших Товариствах, а саме: Тов. ім. Шевченка, на Понт Ст. Чарлес, Тов. Франка, Тов. Запорожська Січ і Тов. Драгоманова. Похід по скінченню відійшов ще через ціле місто аж до Фронтенак Ст., укр. дільниці, де перед одним з товариств його розвязано словами подяки, висловленої провідтей і прихильників наших.

Присутний.

З життя Гуртків

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

(Саскатун, Саск.)

Місяць листопад, котрим то місяцем звичайно починає живійше бити живчик життя серед наших товариств а з окрема в осередках стрілецьких орґанізацій — вніс в саскатунське стрілецтво дещо нового. В першій мірі належить згадати про наше стрілецьке листопадове свято, котре було овочем тих довгих старань поодиноких членів УСГ, як також запрошених гостей і прихильників наших.

Коли в попередних роках се національне свято було відсвятковуване спільно всіми українськими орґанізаціями, так на жаль сего року наша громада була змушена самостійно перевести се велике свято. Не тут місце і пора подавати причини ізза котрих се сталося, всеж таки належить підчеркнути, що — так як то часто між Українцями стається — і тут знана приповідка "хорони нас Боже від приятелів, бо з ворогами дамо собі раду" — знайшла місце. Таким чином у нашому місті відбулися три листопадові свята — і то в неділю дня 1-го листопада о год. 8-ій чи 8.30 вечером. Святковання 1-го листопада започаткували члени УСГ., беручи участь в Богослуженях і панахидах так в укр. православній церкві як і в греко-католицькій церкві — залежно від їх релігійної приналежности. Вечером о год. 8.30 в великій салі "Рокси" був заповіджений святочний

концерт. Вже пів години перед заповідженим початком велика саля, котра помістити може звиж 1000 народу була наповнена так, що часть публики мусіла стояти. Всего начислювалося около 1200 людей. Богато людей мусіло відійти, бо не було спроможности їх помістити.

Над естрадою виднілася умисне на цей день зроблена тов. Бриком мапа України з відповідними датами о великости землі населення під всіми окупантами. Територія українська обведена терновим вінцем, з котрого спадають кроплі крови. Зображення кровавлення українського народу під всіми окупантами. В лівому горішньому розі видніє постать св. Михайла з мечем а за ним постать стрільця і козака. Се апотеза визволення укр. земель мечем і українською кровю. Напис і опис переведені в анґлійській мові. Мапа оточена мальованою меріжкою в укр. народнім стилю.

Були виголошені вступне слово і два реферати. Оден в українській а другий в анґлійській мовах. Анґлійців було присутних на 20—25%. Реферат по анґлійськи був переведений п. Пернаровським незвичайно добре, так що мапа і живе слово бесідника зробили сильне враження на присутних Анґлійців. Малося враження, що концерт виконав якусь соту часть цеї роботи, яку називається пропаґандою.

Концертові точки вийшли бездоганно. Всі хто брали активну участь в концерті, приложили всі свої сили на те, щоб се свято випало як найлучше і щоб публика відійшла з чимсь новим.

О год. 10.30 була перерва.

Слід зазначити, що на те свято приїхали гості з фармів з віддали більш як сто миль. Гостям тим належиться велике признання і подив. Признання, що не жаліли труду і гроша, щоб збільшити святочну громаду — подив, що дали доказ сеї великої любови до свого національного свята.

Також з великим вдоволенням належить піднести сю посвяту з боку тих всіх, котрі хоча і не члени УСГ—всеж таки не жаліли ні часу ні труду, а взяли активну участь в точках концерту. Не відстрашилися, що УСГ не мала відповідної домівки на проби хору і на прочі точки.

Коли згадаємо, що на всіх трох святах в Саскатуні могло бути тоїж самої години около 2000 присутних — то йдучи по думці "в єдности сила" — мусить прийтися до заключення, що колиб всі Українці Саскатуну відсвяткували такі і тим подібні національні свята (свято соборности) соборно, моральна і матеріяльна користь булаб далеко більша. Дай Боже, щоб соборність показали наші саскатунські товариства не лише в крикливих заявах і промовах, але і на ділі. Побачимо.

Чистий дохід призначено на наших Інвалідів в краю.

Другим виступом офіціяльним УСГ в Саскатуні було взяття участи в "День згадки" дня 11-го листопада. УСГ взяла участь в цьому святі поруч з канадійськими ветеранами, війск. скавтами і т.д. Відділ УСГ йшов як окремий відділ, а члени всі мали на грудях пропамятну військову відзнаку. Від УСГ був зложений гарний вінець під меморіялом з написею в анґлійській мові: "На згадку тих, котрі впали за свій нарід — Укр. Стрілецька Громада". Се був перший офіціяльний виступ УСГ в Саскатуні на канадійськім національнім святі.

Учасник.

Монтреал, Кве.

Листопадове свято в Монтреал, Кке., відбулося спільно при співучасти 9-ох товариств з виїмком греко-католицького Дому, яке уладжувало свято зовсім самостійно. Свято відбулося в однім із найкращих театрів "Монумент Нешенел Театре" на 1550 мість. Саля була битком набита і мала 1700 глядачів, бо около 200 людей було на сцені. Всі точки випали дуже гарно,як також два живі образи уложені т. Василишиним "Пращання Стрільця" і "Україна". Присутні віднесли прекрасне враження і У. С. Г. яка не фіґурувала на програмах одержала признання від громадян. Загальний прихід $431. 51 з чого нетто $322. 03. Після рішення комітету вислано їх сейчас на Інвалідів і У. В. О. прямо, бо так домагалися православні, а за ними і инші. На будову дому для Українських Інвалідів вислано $144.00 оплата $1.10 переміна на ам. доляри $15.84 разом $160.94. На У. В. О. вислано $176.00 оплата $1.32 переміна $19.36 разом $196.68 **в тім є вчислені також $35.00 доданих Т-вом О. У. П. В.** Настрій в Гуртку після свята бадьорий тому що все випало дуже гарно,... святочно, а навіть маєстатично. На салі ґалерії і сцені панував взірцевий порядок, який держали заздалегідь назначені до цього стрільці — які в свою чергу вивязалися із завдання впорядчиків знаменито.

Е. Василишин.

БІНФАЙТ, САСК.

День 15-го листопада, як оден з найсвятночніших днів, які коли святкує Бінфайтська кольонія, лишиться в нестертій памяти всьому бінфайтському громадянству; того дня святковано пропамятне "Першого Листопада".

День понурий уже від самого ранка. Здається, що надія заведе. Святочний комітет проходжується і нервово виглядає гостей. Десята перед полуднем — ні живої душі. Вулицею проходжуються "свідомі" і з призирством підсміхуються. Невжеж цей Українець, вічний слуга, знехтує цим разом закон національного обовязку? Листи зі запрошенням розіслані. Чи зрозуміє їх як слід наш безталанний люд? Але ще хвилина і... саля по береги виповнена. Вулиця здовж заставлена автомобілями. Комітет радіє, витає гостей і розчулюється; готов кинутися в обняття кожному гостеві.

О дванайцятій годині о. Волохатюк розпочав Богослуження. На салі панує святочний настрій. Очі всіх звернені на великий символ, символ великої ідеї й ґетсеманських страждань — стрілецьку могилу. Вона стоїть самітна під лісом освічена коліровим світлом, як символ світла великої Ідеї, за котру полягли сотки тисяч найкращих Синів України; березовий хрест, а на нім терновий вінець, як символ страждань стрілецької долі, а з цим і далі усеї української Нації і її Соборности. На могилі кріс і шабля, а над ними напись: "СПІТЬ І ПРО ВОЛЮ СНІТЬ..." Думка сіла на хрест і полинула там гень далеко, під Іванівку, Бережани, Львів, Київ і т. д., мандруючи шляхом стрілецьких лицарських подвигів. Жалібний церковний спів "Зі святими упокій"... пригадав всім, що Стрілець, великий Спарт, котрий лежить у могилі вже більше не встане, але Він залишив великий заповіт: "Добути, або в дома не бути!" І цей заповіт сходить на нас синів тої самої Батьківщини, за для котрої Він поляг. Уже гень з полудня, як перша частина свята закінчилася.

На третю годину по полудни, проголошено другу частину свята, яка складалася з хорових і деклямаційних точок, та трох рефератів. Діріґент п. Й. Шашарівський збирає свою "фамілію" і говорить кожному співакови "на розум". Мурашки попід шкірою вандрують. "Коби лиш вивязатися", — міркує кожний. Саля битком набита. Гр. І. Пентелюк вступним словом відкриває свято. Хор гимном "Не пора, не пора" розпочинає хорову часть. Із двайцять двох мужеських грудей понісся великий гимн і своєю красою причарував святочну Громаду. І так точка за точкою, спів ідеклямації. Гр. В. Підлисецький відчитав окружний реферат, розісланий Головною Управою У. С. Г. специяльно на цей день. Маленька Анна Підлісецька і Василько Дуткевич квітчають могилу, а п. Оля Хахула, як символ України презентує при могилі. Підчас цього, гр. В. Козак з Ріджайни виголошує з піднесенням прольоґ і лишає дуже гарне враження на присутних. Хор співає: Заквітчали дівчатонька. Гр. В. Козак виголошує реферат.

Уже сама поява шан. бесідника викликує не салі бурю оплесків. Прелеґент, так

як і богато інших, зачинає, так би сказати з нічого. Однак, слово за словом, паде як цілющий бальзам на зранену душу українського еміґранта, відірваного химерною долею від матірного пня. А так в розгарі промови видає огненним словом прокля- промови кидає огненним словом проклячину котрий освятивби його в сімі вільних народів. За розбій, грабіж і насильство віщує ворогам страшну відплату за діло їх "культурних рук". І що раз більше, шарпає шан. бесідник українську заспану душу й немов хоче сказати: СТАВАЙ... СПОВНИЛОСЯ!... Не один з присутних питав своєї совісти: "Чи сповнив я як слід свій обовязок зглядом Рідного Краю чинно? Із закликом до обовязку взглядом Інвалідів і Б. Ф., шан. бесідник серед бурі оплесків опустив місце.

Третий з ряду реферат виголосив о. Волохатюк, підчас коли хор співав "Ой у лузі червона Калина"... складаючи за разом діріґентови ґратуляції. В коротких, річевих і теплих словах, всеч. бесідник пояснив походження згаданої пісні, та її значіння серед Стрілецтва. Мило було почути, коли на прикінці свойого реферату о. Волохатюк звернувся до матерей з питанням: Котра з Вас мами, проводить своїм донечкам молитву: Бозю, я Тебе молю, дай Україні щастя і волю. А своїм синам: Сину! як виростеш, памятай, що твоїм обовязком є спочити на полю Слави за Україну!

А чи Ви Українки — страдальниці, не забули дорогі слова всеч. отця? Як так, то чи Ви це виконуєте з вірою в кращу будучність своїх дітей, чи може лиш так для форми?

З відспіванням "Ще не вмерла Україна" і "Ґад сейф да Кінг" з вірою на побіду і власні сили закінчено цей великий День.

За редакційну колеґію У. С. Г. Гурт. Ч. 11. в Бінфайт, Саск.

Евген Дудар.

МУС ДЖО, САСК

Свято 1-го листопада — Свято Української Держави, що щорічно святкує український нарід і складає більші або менші датки на тих своїх братів калік, що брали участь в визвольних змаганнях за самостійну Державу. Цими датками український загал на американському континенті облекшує їх терпіння, як також кличе до чину проти ворогів активну українську молодь, чим і доказує ворогам, що український нарід не кидає немічників інвалідів, а також є готовий помочи кожної хвилинки тим, що ще не випустили з рук зброї, а і на далі з підпілля продовжують боротьбу за Самостійну Соборну Державу, не страхаючись ні тюрем ні тортур, а в слушний час навіть не жаліють життя. Від довшого часу, а саме на порозі 1-го листопада на поклик центральних укр. організацій через пресу відчули українські організації як і поодинокі [illegible] ни потребу спільними силами відсвяткувати день 1-го листопада, день смутку і радости нашого народу, а при цім підрахувати наші сили і вшанувати память упавших борців за свою Державу, як також зміцнити свої сили на дальшу боротьбу — витревалу, затяжну боротьбу за Соборну Самостійну Україну.

Український загал радісно приняв цю вістку спільного святковання і кожний свідомий Українець спішив в день 1-го листопада прибути туда, де його кликав національний обовязок, той обовязок, який наложили на кожного ті, що тихо, а тихо сплять в могилах, а це Січові Стрільці по степах України.

Найбільше відчули потребу спільного святковання 1-го листопада члени і симпатики Укр. Стр. Громади, котрим разом з тими, що лежать тепер в могилі приходилось брати участь в визвольних змаганнях в день 1-го листопада на рідних землях.

Хоч, правда, і не всім гурткам Укр. Стр. Громади прийшлось святкувати це свято на 1-го листопада, то сему були певні причини. Що торкається самого Гуртка Укр. Стр. Громади ч. 13 в Мус

Джо, то нашому Гурткови не довелось відсвяткувати на 1-го листопада разом з іншими гуртками, бо майже всі члени Гуртка перебували поза межами осідку, шукаючи за роботами на кусок насушного, а котрі і повернулись то з певних причин не в силі були за так короткий час приготовитись до сего свята. Аж на початку першої половини листопада судилось зібратись майже всім членам нашого Гуртка і на перших своїх зборах рішили порозумітись з Т-вом Укр. Нар. Дім і другими укр. національними орґанізаціями при Нар. Домі зробити приготовання і спільно відсвяткувати цей день, щоб не лишитись від других місцевостей і сповнити нац. обовязок супроти загроженої батьківщини.

Дня 15-го листопада Укр. Стріл. Громада спільно з Нар. Домом і другими національними орґанізаціями при Нар. Домі улаштували в честь сего свята концерт, весь дохід з котрого був призначений на Українських Інвалідів.

Концерт складався з 23-ох точок. Програмою перепроваджував гром. Назаревич. Хор співав під диреґентурою гол. Укр. Стріл. Громади тов. Золотухи. Заклик на збірку Інвалідам виголосив гром. Микулович.

Гурток УСГ звертає особливу увагу на загал в Мус Джо, що так численно з наказу обовязку прибув віддати пошану борцям і на заклик гром. Микуловича зложив свої лепти на українських страдальців, котрими то лептами облекшили їхні терпіння, а тим показали укр. народови, що ми як нація не лишаємо своїх братів незабезпечивши їхнього життя, а і на будуче зобовязуємося брати цей тягар і дати поміч нашим калікам, а гідний опір нашим ворогам. Укр. Стріл. Громада спільно з Укр Нар. Домом складають щире братерське спасибіг всему українському загалови за участь в цім святі, як також всім тим особам, що брали участь в концерті і вивязались як слід, сповняючи обовязок супроти поневоленого українського народу.

Зауважило, що члени Стріл. Громади брали активну участь і витримували на своїх позиціях, як лицює укр. стрільцеви.

Гурток УСГ сподіється, що всі ті особи, котрі брали участь в концерті і на будуче будуть працювати в тісній кооперації з Гуртком УСГ ч. 13.

З нагоди цего свята УСГ Гурток ч. 13. в Мус Джо бажає всему Укр. Громадянству в Мус Джо щасливо дочекати другого листопада, в всему Укр. Нарадови на своїх теренах волі з Урядом Соборної і Незалежної Держави. А українському Стрілецтву злетітись на прадідівські землі і доживати своїх старечих літ на волі і під опікою уряду Соборної Незалежної України.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ГУРТКІВ УСГ В КАНАДІ

Осідний Гурток УСГ Вінніпеґ, Ман. 27 грудня 1931.

Гурток УСГ Едмонтон, Алта. дня 27. грудня 1931.

Гурток УСГ Торонто, Онт. дня 25. грудня 1931.

Гурток УСГ Віндсор, Онт. дня 21 грудня 1931.

Гурток УСГ Судбури, Онт. дня 27. грудня 1931.

Гурток УСГ Геффорд, Саск. дня 27. грудня 1931.

Гурток УСГ Саскатун, Саск. 3-го січня 1932.

Гурток УСГ Ріджайна, Саск. 24-го січня 1932.

Загальні Збори Головної Управи УСГ. в Канаді відбудуться дня 16. і 17. січня 1932. зі слідуючим порядком нарад:

1. Отворення Загальних Зборів УСГ в Канаді.
2. Вибір президії.
3. Привіти.
4. Звіти.
5. Приняття змін Статута.

6. Вибір Головної Управи УСГ на рік 1932.
7. Реферати.
8. Ухвали.
9. Внески і запити.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ УСГ ГУРТОК Ч. 3. В МОНТРЕАЛІ

Звіт голови за час від 28-го XII 1930 до 31-го VI. 1931.

Повисший звіт обнимає діяльність Гуртка ч. 3. за 7 місяців, то є від дня 28. грудня 1930, коли я перебрав головство на Загальних Зборах Гуртка. Відомо всім старим членам в яких невідрадних відносинах находився Гурток в той час, коли Загальні Збори передали мені, а також вибраній старшині провід. Гурток находився в той час в стадії цілковитого занепаду, зневохоти та явного недовіря зглядом себе і старшини. Застерігаюсь, що стан який панував тоді в Гуртку не був в ніякому разі залежний від невмілого проводу чи працездатности минувшої старшини, а наоборот мушу підчеркнути, що уступивша старшина робила все, що було в її силах, щоб задержати ідейні одиниці та скріпити їх на дусі і піднести повагу УСГ, яка була поважно захитана. Причини так прикрого тодішнього стану Вам майже всім відомі, а були це переважно некорисні впливи зі зовні Орґанізації одного таки з наших членів, який завдяки змінчивости свого характеру, мов той хамелеон, перебігав з табору в табор і при тім, щоб виказати своїм новим хлібодавцям свою ідейність та працьовитість в їх користь, мусів нищити все те, що передше шанував. Це є ціхою кожного ренеґата і зрадника.

Приступаючи до зіставлення білянсу нашої праці від початку цього року аж по кінець минулого місяця, мусимо признати, що наша актива представляється в досить поважних цифрах, тимбільше, як візьмемо під увагу, що найменше підприняття треба було робити з новою енерґією, великим вкладом сил, поборюючи нехіт до нас зі зовні і неспоеність та незорґанізованість самого таки Гуртка. Актива нашої діяльности діляться на 10 головних точок:

1. Членство

Число членів з 28 побільшилось до 56, то є точно подвоїлося. Члени прибували в той спосіб, що в січни вписалось 3. Д. і 3 Пр. в лютні 1 Д. 4 Пр., в квітні 1 Д, 1 Пр., в травні 1 Д. — Пр., в липні 1 Д. 2 Пр.

2. Сходини

За 7 місяців відбуто точно 30 ділових сходин Гуртка і 2 Засідання Старшини, невключаючи сходин в неділі через цілу зиму, які були для читання, поговірки та взаїмного пізнання себе.

Чайні вечері і свячене

Уладжено в своїм обсягу ділання і домівці 2 чайні вечері, і запусти і Стрілецьке Свячене з гарним матеріяльним і ще кращим моральним успіхом. Докладнійщі дані подадуть вам секретар і скарбник в своїх звітах.

4. Вистави

Уладжено 4 вистави, а се: "Кара за Гріх" 2 рази на Пойнт Ст. Чарлес в Тві Шевченка і "Бондарівна" та "Борці за Волю" в Укр. Кат. Домі. І хоч успіх матеріяльний був незначний, тому, що дохід ділилось по половині з Т-вом, яке відступало салю, то всеж таки слід підчеркнути, що мимо браків у відповідній ґардеробі,, сцеріях тощо — аматори вивязалися майже в кожній виставі дуже старанно, виказуючи тим розуміння наложеного на себе обовязку і максімум праці.

5. Відчити

За весь час уладжено 1 відчит т. Й. Созанським на тему: Як обходитись з апаратом і як робити світлини. Вправді ця ділянка нашої праці не була як слід розвинена задля браку відповідних промовців, однак є надія, що в другій половині року буде праця в цім напрямі скріплена.

6. Збори відпоручників Товариств.

Гурток скликав на день 9. лютня ц. р. збори відпоручників всіх національних товариств в ціли підпису зладженого УСГ. Меморіялу до премієра Беннета, які відбулись з повним успіхом бо 9 Товариств підписало і зложило 3 дол. оплати на кошти зладження.

7. Концерти

Гурток спільно з Т-вом ім. Драгоманова уладив Шевченківський концерт, як також взяв ґреміяльно участь в Шевченківськім і Франківськім концертах, уладжених Т-вом Шевченка на Пойнт Ст. Чарлес.

Тут слід причислити теж Падолистове Свято, уледжене заходами Гуртка, спільно зі всіма національними Т-вами, яке випало надсподівано гарно, перший раз в Монтреалі спільними силами і дохід був $293.80, який розділено по половині на Інвалідів і Воєнний Фонд УВО. Рівнож уладжено протестаційне віче з нагоди жорстокої пацифікації Західної України польськими властями і військом. Весь дохід в сумі $190.00 вислано на боєвий фонд УВО.

8. Коляда

Підчас Різдва уладжено коляду на Рідну Школу і УВО, яка принесла в користь Рідної Шк. $57.35 і УВО $36.50.

9. Кольпортаж і збірки

Старшина Гуртка старається всіма можливим способами розповсюднювати видання УСГ, то є "Стрілецькі Вісти", а також видання тотожних орґанізацій, які стоять з нами в тіснім контакті, а се "Червона Калина" і Орґ. Націоналістів — Розбудова Нації, — а головно "Сурму" видання УВО. Рівнож на цю останню переводиться збірки при ріжних нагодах на піддержання її корисної праці.

10. Пікніки

В кінці, в літнім сезоні цього року уладжено 7 пікніків зі знаменитим моральним і матеріяльним успіхім. Треба загадати, що наш ризиковний крок винайму пікнікової площі за 75 дол., тоді, як в касі не було зовсім грошей виплатився дуже ґарно. Після обчислення пікніки принесли касі Гуртка $347.04 і тільки завдяки цьому Гурток зможе вирівнати свої залеглости в ГУ. УСГ та піддержати своїх безробітних членів. Тут мушу підчеркнути одну дуже важну обставину, а се, що майже всі члени за дуже малими винятками працювали на пікніках дуже щиро, охочо а деякі навіть з самовідреченням, що в головній мірі причинилось до так гарного матеріяльного успіху. Що найголовнійше це, що в інших Т-вах принялось поняття, що Стрільці намічену і розпочату справу потрафлять перевести в діло без згляду на прикрости і перепони, яких нам прийшлось зазнати таки від своїх.

До цього ще слід би додати, що з рамени Гуртка та поодиноких членів появилось кілька менших і більших дописів в "Стрілецьких Вістях" і "Кан. Фармери", чи то з життя Гуртка, чи відповіді на безосновні накиди і клевету тих, яким розвій УСГ є сіллю в оці. Переписка Гуртка з ГУ і поодинокими Гуртками Канади є сильно розвинена та розпорядження з Г. У. Старшина старається по змозі виконувати точно і переводити в життя. Активність Гуртка з надходячим літним сезоном не тільки що не зменшилась, як це було минувшого року, а на оборот збільшилась, та сходини відбуваються правильно після назначеного речинця раз в тижні. На жаль майже половина стрільців находиться без праці з причини економічної кризи в Канаді і цьому Старшина не всилі запобічи, а такий стан, без сумніву, відбивається некорисно на активність діяльности Гуртка. Та мимо ріжних перепон із зовні, злобних вчинків і подлих наклепів на УСГ, мимо безробіття і тяжкого економічного положення більшости членів і мимо скритих заходів декотрих укр. нац. і большевиків, щоб започаткувати роздор в Гуртку — мушу зауважити, що поодинокі члени доросли вповні до свого завдання, як також приємне явище, що в Гуртку Ч. 3. починає що раз більше

вкорінюватися почуття обовязку, словність, точність, товариська співпраця та консолідація членів в одну тісно звязану стрілецькими ідеями і переживаннями Організацію, яка якраз своїм товариським споєнням відріжняється від инших товариств.

Здаючи повищий звіт з діяльности за минувших 7 місяців, я свідомий цього, як також Старшина Гуртка і всі члени, що не всі завдання наші осягнені, що далеко більше чим до тепер зроблено, чекає ще на виконання. Тому ми всі спільно як один із питомою завзятістю стрільця мусимо доложити всіх наших зусиль, щоб вислід наших змагань і праці був далеко більший чим до тепер. Тому лучім свої сили. Ідім витревало в наміренім напрямі. Засталім свою волю в осягненню намічених стремлінь. Зєднуймо до праці як найбільше робітників. І нехай кожний виконає лише свою роботу, а тоді певно побіда буде за нами.

Е. Василишин,
голова УСГ Гуртка ч. 3.

ТІ ЩО БАЖАЮТЬ ВОЛІ РІДНОМУ КРАЄВІ

1. Гурток УСГ., Віндзор, Онт. .... $4.01.
2. Й. Ваврик, Дана, Саск. .... $1.00.
3. І. Й. Савчук, Торонто, Онт. .... $1.00.
4. І. Атаманів, Ди Пас, Ман. **збірка.**
По $1.OO: Н. Попович,
По $0.50: С. Красько, П. Нагірний.
По $0.25: С. Бігун, В. Шедяк, І. Гесюк, Д. Ілащук. .... 3.00.
5. Гурток УСГ., Едмонтон, Алта. з Листопадового Свята .... $50.00.
6. Т-во ім. М. Грушевського, Бедфордвіл Саск з Листопадового Свята $24.00
7. Жіноцтво при церкві Пр. Тройці, Гонор, Ман. .... $3.20.
8. В. Стодольний, Форт Вілліям, Онт. **збірка.** По $0.50: В. Стодольний, М. Лис По $0.25: П. Чернявський, П. Борецький, Л. Нахвостач, М. Кохалик, Г. Мікула, С. Чаладан, П. Костик, А. Кузик .... $3.00.
9. С. Гавриленко, Лемонт, Алта. .... $0.50.
10. **П. Голод,** Престон, Онт. **збірка:** По $1.00: П. Голод. По $0.50: М. Антонишин, М. Момотюк, Р. Махняк, П. Долотович, В. Богдан, В. Скоблинюк, Г. Бендус, Ф. Залеский. По $0.25: М. Павелко, Е. Кремпович, А. Каутеш, В. Турецький, В. Студняк, А. Балагура, І. Шеленко, Ю. Турів, Н. Човник, Н. Баранюк. .... $7.50.
11. **І. Й. Савчук,** Торонто, Онт. **Збірка:** По $3.00. Н. С. По $1.00: Н. Д. По $0.50: П. Б. І. М. Н. .... $5.00.
12. К. Старий, Фрейри Глін, Саск., з нагоди свойого вінчання .... $5.00.
13. Др. І. Оробко, Едмонтон, Алта, ... $5.00
14. Й. Боднар, Кардінал, Алта $1.00
15. **О. Гонтаренко,** Ди Пас, Ман. **збірка:** По $.50: О. Гонтаренка,а П. Дуфанець .... $1.00.
16. М. Балабас, Давфін, Ман. .... $1.00.
17. Т-во Чит. ім. Т. Шевченка, Алвена, Саск. .... $10.00.
18. Літ. Т-во ім. Т. Шевченка, Глеслин, Саск. збірка: По $0.50: М. Козак, М. Чуй. По $0.25: Н. Корпач, М. Кульчицький, С. Гаврилів, П. Гаврилів, С. Данчура, В. Ключка, Чарнецький, І. Лизюк, В. Галевич, М. Гаврилів. По $0.20: А. Федуняк, По $0.15: М. Палаш. .... $3.85.
19. Укр. Літ. Т-во. ім. М. Грушевського, Ошава, Онт. .... $5.00.
20. І. Данильчук, Вонда, Саск. .... $0.50.
21. І. П. Світик, Келгари, Алта. .... $1.00.
22. А. Жарий, Карудерс, Саск. збірка: По $1.50: Г. Жарий. По $1.00: І. Янів. По $0.50: О. Янів, І. Бердар. По $0.25: Й. Янів, В. Янів. .... $4.00.
23. Н. Мелень, Мулвігіл, Саск. .... $2.00.
24. Гурток УСГ., Бінфайт, Саск, збірка: Збирач: **Анна Орищук.** По $1.00: М. Грицишин, М. Старик, Д. Миківка, П. Сорока, Й. Шашарівський, Е. Дудар, І. Дуткевич, М. Білан. По $0.75: В. Козак, Д. Ласько. По $0.50: П. Підлисецький, А. Дуткевич, Г. Бойчук. По $0.25: В. Товстяк, М. Котик, Н. Обак, М. Головацький, Й. Степанський, А. Симотюк, Л. Кукура, Н. Руміга. .... $13.25.
Збирач: **Марія Миківна.**

По $1.00: Г. Купченко, Г. Смикальський, Н. Гуцуляк, А. Гуцуляк. По $0.50: В. Третяк, В. Підлисецький, А. Нагорний, І Мацьків, С. Гудик. По $0.25: Ф. Саблатаж, М. Худяк, М. Головацький, І. Саламанчук, Н. Хахула П. Климик. $8.90
Збирач: **Марія Симотюк:**
По $1.00: Й. Шуригайло, О. Кабанюк. По 50 ц. М. Панкевич, Ф. Ростулька, А. Райс І. Гуцуляк. По $0.30: С. Вівсюрка. По $0.25: А. Цесек, С. Кучмій, Ф. Грибський, Г. Шашарівська, В. Головацький, І. Медвідь. По $0.20: М. Гузік .... $6.00.
Збирач: **Оля Хахула.**
По $1.00: о. Т. Д. Волохатюк, П. Букарешта. По $0.50: П. Бачинський, В. Козак, Ф. Катрусяк, С. Логляр, З. Медвідь, З. Білан, Й. Гантов, Н. Хахула, І. Пантелюк, К. Олещук. По $0.25: В Семенчук, С. Грушка, І. Карафа, П. Задурович, М. Гуцуляк, А. Симотюк, М. Дзюба, А. Шост, Р. Дзюба, О. Хахула. .... $11.00.
Збірки при дверах пічас Листопадового Свята .... $10.00.
Разом переслав Гурток УСГ. з Бінфайт, Саск. $50.00. Половина на Інвалідів УГА, а друга половина на Б. Ф. УВО........$ 25.00.
25. О. Марко, Кридор, Саск. .... $3.00.
26. Чит. Просвіти ім. Т. Шевченка, Гонеймун, Саск. .... $10.00.
27. **С. Закалик,** Саскатун, Саск. збірка: По $0.50: С. Закалик, П. Божок, І. Ендерсон. По $0.25: С. Великач, П. Думин, М. Мартинів, В. Рибак, А. Колодруб, М. Лозінська, П. Кравець, П. Брунвальд. По $0.15: С. Великач. .... $3.65.
28. **Ф. Чепига,** Вайта, Ман. збірка. По $0.50: Й. Кулачковський, Ф. Чепига, Г. Колісник, М. Мачула По $0.25: Й. Підлубний, Д. Смук, М. Подольський С. Гапичук, Д. Подольський, Й. Колісник. По Разом $3.85
29. **Ф Федрик,** Гемптон, Саск. збірка: По $0.75: Т. Федрик. По $0.50: Ф. Федрик. По $0.25: А. Крипакевич, П. Білоус. .... $1.75.
Разом зібрано $188. 81
Проголошено попередно $65. 95
Разом .... **$254. 76.**

Всім жертводавцям і збирачам складає Головна Управа Української Стрілецької Громади щиру подяку за зложені і зібрані жертви. Жертви слати на адресу:

УКР. СТРІЛ. ГРОМАДА
Бох 2121 —— Вінніпеґ, Ман.

Кожне Українське Товариство, кожний свідомий Українець, повинні читати і передплачувати одиноку двотижневу часопись "НЕЗАЛЕЖНІСТЬ" що виходить в Парижі, Франція. Річна передплата $2.00 Передплату слати на адресу: Кооп. "КАЛИНА" Бох 2121, Вінніпеґ, Ман.

Купуйте театральні підручники !
Остання ніч в польській тюрмі, драма на 4-ри дії М. Старицького .... 20 цент.
У пазурах російського Чека, драма на 5 дій П. Пилипенка .... 25 цент.
Замовлення посилайте на адресу:
КАЛИНА
BOX 2121 WINNIPEG, MAN.

ІСТОРИЧНИЙ
Календар-Альманах
ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ
на рік 1932.
вийшов з друку і появився вже в розпродажі. Сей Календар - Альманах повинен знаходитися в кожній українській хаті. Кожний свідомий Українець, що інтересується визвольним змаганням змаганням свого народу повинен його купити. Кромі календаріюм містить в собі календар поверх 30 оповідань з часів нашої визвольної боротьби. Ціна календаря дуже низька, бо лише 60 центів. Для книгарень значний опуст. Замовлення разом з грішми слати на слідуючу адресу:
"КАЛИНА"
BOX 2121 WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Розбудову Нації

Орган Проводу Українських Націоналістів

виходить кождого другого місяця подвійним числом

Містить ідеольоґічні, фільозофічні, політичні, історичні, господарські, військові, літературні та инші статті, спомини учасників української визвольної боротьби, огляди міжнародньої політики, світового господарства, життя на всіх українських землях і життя Українців на чужині та звідомлення з діяльности Організації Українських Націоналістів.

Передплату у висоті $1.50 річно приймає:

"КАЛИНА"

BOX 2121 WINNIPEG,MAN.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЖЕ НИНІ!

Свойого часу богато людий зверталося до ГУ. УСГ зі запитом про українські відзнаки. В той час не було їх в Гол. Управі Укр. Стріл. Громади. Щоби задоволити запитуючих Гол. Управа спровадила такі відзнаки, котрі продаються по слідуючій ціні:

Тризуб на емал. (більший) .... 40 ц.
Тризуб на ем. з лавровим вінцем 30 ц.
Тризуб круглий на емалії .... 20ц.
Тризуб до краватки .... 20ц.
Св. Арх. Михаїл з львом на ем. 20ц.
Погруддя Т. Шевченка .... 10ц.
Св. Арх. Михаїл ˘ львом на ем. .... 20 ц.

Великий вибір світлин і видівок зі стрілецького життя, гори карпати, похід і пр. Замовляти на адресу:

"КАЛИНА"

BOX 2121 WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Літопись Червоної Калини

Ілюстрований журнал, виходить кождого місяця

Містить історичні та побутові статті з часів нашої визвольної війни. Описує живим і легким стилем історичні події наших визвольних змагань.

Передплата на рік $2.00

Передплату слати на адресу:

"КАЛИНА"

BOX 2121 WINNIPEG,MAN.

НАЙБІЛЬША УКР. КНИГАРНЯ
поза межами України
ТЕОДОР САВУЛА У ВІДНІ
має на складі
ОРИГІНАЛЬНІ СТРІЛЕЦЬКІ ВІДЗНАКИ
з Української і світової війни

Жадайте наш великий ілюстрований катальоґ, в якому є подані всі українські книжки зі всіх земель України і еміґрації, мапи, ноти, співанники, картини, портрети славних Українців, листівки УСС. і инші, та відзнаки. Ведемо також усі книжки, мапи, листівки, і відзнаки, заборонені в Польщі. Катальоґ висилаємо тільки тим, хто в нас замовить річи. — Адресуйте:

UKRAINIAN BOOKSELLER
Theodor Sawula
Viena I. Biemerg 2 Austria, Europe.

Читайте і передплачуйте тижневик

"УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС"

Виходить в Перемишлі, Галичина. Річна передплата $2.50 Передплату слати до коoп. **"КАЛИНА"** Бох 2121, Вінніпеґ, Ман.